

اسم خانه: هوشنگ ابتهاج
نشانی: خیابان فردوسی
خیابان قوشک، خیابان تقوی
قدمت: دوره بهلولی دوم
شماره ثبت ملی: ۳۳۸۷۸
زمان ثبت اثر: ۱۳۸۷
وضعیت فعلی بنا: دفتر
شرکت سیما

منزلی به رنگ ارغوان

روز هفتم

۴

معرفی: «خانه ارغوان» که روزگاری خلوت خیال شاعر شهیر ایران زمین، هوشنگ ابتهاج بوده، حالا در تملک کارخانه سیما تهران است و بخش اداری کارخانه در آن فعال. هوشنگ ابتهاج، یا «ه.اسایه» شاعر معاصر ایرانی و از محبوب‌ترین شاعران در میان جوانان و دوستداران شعر است که در زمان حیاتش این خانه را به عمویش به‌عنوان صاحب این شرکت فروخت. **سمیل زندگی:** خود استاد درباره خانه‌اش چنین نقل کرده است: «با وامی که از محل کار گرفتم، این خانه را ساختم. در تمام مراحل ساخت خانه، بالای سر کار بودم. آنجا یک کنده خشکیده درخت بود که نظرم را جلب کرد، چون قطرش زیاد بود. معلوم بود بیشتر از ۳۰۰ سال عمر دارد. کم‌کم باجوش‌های نازک و سبز و کوچک بیرون آمد و هر کدام از این باجوش‌ها تبدیل به یک تنه ضخیم شد. من به این درخت انس پیدا کردم و هر روز صبح که بیدار می‌شدم، می‌رفتم پای درخت و به آن نگاه می‌کردم و با آن حرف می‌زدم.»

معرفی: در اواسط کوچه خجسته خانه‌ای با دری طوسی‌رنگ دیده می‌شود که روی تابلوی سردرش نوشته شده: «خانه موزه مهدی اخوان ثالث. برای بازدید از موزه رنگ بزنید.» خانه‌ای ۲ طبقه با ۱۴۰ مترمربع وسعت که درش معمولاً بسته است. **یاد استاد:** مجسمه مهدی اخوان ثالث گوشه حیاط روی صندلی جا خوش کرده و استاد باهاش را روی هم انداخته و به اطراف می‌نگرد. برای رسیدن به داخل خانه باید از کنار مجسمه بگذرید. ورودی خانه یک راهروی بلند و در سمت چپ ۱۲ اتاق وجود دارد که اولی پذیرایی و دومی دفتر موزه است و با یک در چوبی از هم جدا شده‌اند. در انتهای راهر و بله‌هایی را مشاهده می‌کنید که می‌توانید از آنجا به طبقه دوم بروید. آشپزخانه زیر بله‌هاست. روی دیوارها، عکس‌ها و صفحه دیجیتال بزرگی وجود دارد که بیوگرافی مهدی اخوان ثالث روی آن درج فضای موزه اخوان ثالث با عکس‌ها و دستخط اخوان که قاب شده‌اند تزئین شده است.

قاصدک هان چه خبر آوردی

● ویژه‌نامه روز هفتم
● ۲۷ مهر ۱۴۰۲
● شماره ۱۷

۵

میلاد عرفان‌پور

شعر، مردم شهر را به آرامش می‌رساند

تولد: ۱۳۶۷ در شیراز

تحصیلات: دانشجوی دکتری

ویژگی: شاعر، سراینده اشعار سنتی و رباعی، کسب مقام نخست جشنواره جوان خوارزمی در پژوهش‌های بنیادین، نامزد جایزه قلم‌زرین و برگزیده جشنواره شعر فجر

آثار: ششم برادر، می یاز بهاری ست که عاشق شده‌است، پادشهر، جشن فراموشی‌ها...

تذکره: با حملات متعدد رژیم اشغالگر قدس به مردم مظلوم غزه شاعران بسیاری با تازه‌ترین سروده‌های خود با مردم غزه ابراز همدردی کردند. میلاد عرفان‌پور هم از جمله آنهاست که این روزها بیثنی از او به همراه عکسش روی بزرهای سلط شهر دیده می‌شود. او معتقد است که کم‌کردن فاصله بین مردم و ادبیات در ایران دشوار نیست و بسیاری از مردم این کشور با شعر نفس کشیده‌اند و هم‌نفس شده‌اند. گرچه برخی رسانه‌های خارجی تلاش کرده‌اند که شعر به حاشیه رانده شود. بنابراین ضروری است که مدیران به این موضوع توجه داشته باشند.

انس با شعر از کودکی

عرفان‌پور، در خانواده‌ای بزرگ شده که شعر زیای می‌خوانند. به همین دلیل از دوران کودکی با فضای شعر آشنا و خیلی طبیعی وارد فرایند شاعری شده است. نتیجه‌اش هم انتشار چندین عنوان کتاب شعر بوده است و در آینده نزدیک مجموعه رباعیاتش با عنوان «دوشش داشته باش» منتشر می‌شود. او می‌گوید: «متأسفانه مردم ما آنقدر که سلیبریتی‌های هنری و ورزشی را می‌شناسند، با شاعران و نویسندگان آشنا نیستند. بنابراین ضروری است که نهاد‌های مختلف در این زمینه فعال شوند. گرچه این روزها تغییراتی در سطح شهر دیده می‌شود و کار جدیدی را شهرداری تهران شروع کرده است.» او می‌افزاید: «شعر خوب باید در سطح شهر دیده شود تا زندگی مردم را لطیف کند. چون زندگی امروز مردم گاه با کدورت‌ها، زمختی و سختی‌هایی همراه است اما شعر خوب می‌تواند فرد را به سمت اخلاق، معنویت و آرامش پیش ببرد. از طرفی با این ایده جدید شهرداری مردم با شاعران معاصر آشنا می‌شوند.»

محمد حسین نعمتی

ایده خلاقانه

برای ترویج شعر

تولد: ۱۳۴۵ آبان

تحصیلات: فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد فیزیک دریا

ویژگی: شاعر سبک‌های غزل نیمایی و سپید، داور کنگره‌های مختلف ادبی و گردآوری اشعار شاعران معاصر.

تذکره: «من با تو هر حرفی که می‌گفتم غزل می‌شد، وقتی زبان رسمی این سرزمین شعر است.» این قطعه‌ای از شعر محمدحسین نعمتی است که به همراه عکسش در برخی از بوسترهای شهر دیده می‌شود. او که از سال‌های جوانی سرودن شعر را آغاز کرده و دوران دانشجویی‌اش همراه با سرودن گذشته، اکنون بیشتر وقتش را به مطالعه شعر جهان می‌گذراند و هم‌زمان در حال تدوین و ساماندهی دو دفتر شعر است که از مدت‌ها پیش به‌دنبال انتشارش بود. نعمتی معتقد است که شعر هنوز هم هنر اول ایرانی‌هاست و کمتر کسی را می‌توان پیدا کرد که علاقه‌ای به شعر نداشته یا بیثنی در حافظه‌اش نباشد. برخی هم که دلنگاهی‌شان را با دیوان حافظ، سعدی و مولانا پر می‌کنند، از طرفی محور بسیاری از هنرهای دیگر در ایران از آواز و موسیقی ایران تا خوشنویسی و... را می‌توان شعر دانست. بنابراین چه خوب که سطح با شعر عجین شود. او می‌افزاید: «به‌نظرم نصب بنرها ایده خلاقانه و خوبی بود؛ همانند کاری که در زمینه کتاب صورت گرفت. چون با این طرح‌ها می‌توان با استفاده از فضاهای شهری در ترویج شعر و گسترش ادبیات کمک کرد. بنابراین باید به خالقان و مجریان ایده تبریک گفت. به‌ویژه آنکه نوع انتخاب اشعار و تنوع طیف شاعران هم‌نسبت به طرح‌های پیشین حساب‌شده‌تر و با نگاه جامع‌تری بوده است.»

افزایش انگیزه شاعران

نعمتی که به نوعی با دیدن شعرش در سطح شهر غافلگیر شده بوده، می‌گوید: «شخصاً هر حرکتی که باعث برچسته‌شدن جایگاه شعر و شاعری در جامعه شود حمایت می‌کنم، نه برای اینکه شعر من در این میان است بلکه به‌عنوان یک شهروند دوست دارم تابلوهای شهرم به طیف وسیع‌تری از اهالی فرهنگ و هنر این سرزمین اختصاص یابد و تنها در انحصار مدل‌های تبلیغاتی یا عده محدودی نباشد. چون جدا از اثرات مثبت ترویج شعر در روحیات شهروندان، تأثیرات مثبتی هم بر خود شاعران دارد. در واقع انگیز بخشی به شاعران جوان است.»

مهمانی متفاوت واژه‌ها و بزرگ‌ها در معاینه‌ی پایتخت

شهر رنگ شعر گرفت

این روزها هنگام عبور از خیابان‌ها و بزرگراه‌های اصلی پایتخت، بزرهای تبلیغاتی متفاوتی توجه را اندکان و رچگدگان را جلب می‌کند؛ بوسترهای مستطیل شکلی که با یک بیت به همراه نام و عکس شاعران زن و مرد، پیر و جوان، در قید حیات

✓ **مریم باقرپور**

ایده اولیه پویش شهر شعر حدود یک سال و نیم پیش توسط سازمان زیباسازی مطرح و برای اجرای طرح جلسه‌های مختلفی برگزار شد تا در نهایت به جمع‌بندی رسیدند. برای اجرای طرح جلسه‌های مختلفی برگزار شد تا در نهایت به جمع‌بندی رسیدند. نام ۲۰۹ نفر از شاعران بلندلای کشورمان از سوی کارشناسان در گام اول استخراج شد.

در بایش‌های ثانویه حداقل یک بیت با قالب کوفت نیمایی و سپید از شاعران احصا شد.

هیأت انتخابی تشکیل شد تا خطاهای حداقل برسد؛ چرا که بازه صد ساله مد نظر بود.

در نهایت، شاعران ۲ بازه زمانی از نیما تا به امروز و دهه ۶۰ به بعد انتخاب شدند.

شهر شعر چه روندی را گذراند؟

۱ اشعار انتخابی چه ویژگی‌هایی دارند؟

۱ امیدآفرینی مناسب مخاطب عام و خاص
۲ زودفهم بودن و درک راحت برای عموم

۳ آیینی عاشقانه
۴ شعر سپید و نو

۲۰۹ شاعر

در گام نخست پویش شهر نامشان شناسایی شد

۱۲۰ اشعر

توسط کارشناسان جمع آوری شد تا پس از آماده‌سازی در سطح شهر نصب شود

۱۰۰ اشاعر

فارسی زبان دوره معاصر شعر را مهمان پاییز پایتخت کرده‌اند.

۱۰ بانوی شاعر

ایرانی از جمله سیمین دخت وحیدی، اعظم سعادت‌مند، مژگان عباسلو، فروغ فرخزاد، پروین اعتصامی و... هم نام و شعرشان در شهر می‌درخشد

سردیس‌های ادبی

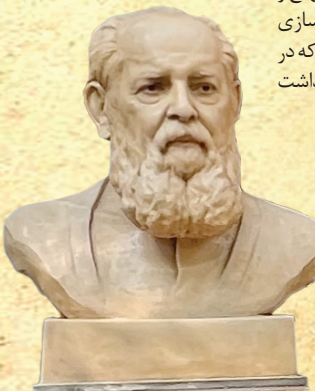
همزمان با آغاز پویش شهر شعر، مراسم رونمایی از دو سردیس شعرای کشور هوشنگ ابتهاج و سیدحسن حسینی در خانه نیما برپا شد. در مراسم رونمایی رضا صیادی، معاون سازمان زیباسازی شهرداری تهران به ۱۲ اتفاق مهم در شهر اشاره کرد و گفت: آغاز پویش «شهر شعر»، ایده‌ای است که در آن در و دیوار شهر با شعر سخن بگوید. این ایده با تمام جذابیت‌هایش چالش‌های بسیاری همراه داشت که خوشبختانه با همکاری همکارانم در بخش فرهنگی سازمان و کمک شعرا اجرایی شد.»

۱ اولین اتفاق رونمایی از سردیس استاد ابتهاج است که به هنرمندی مرتضی

آرین از مجسمه‌سازان برتر کشورمان خلق شده است. این سردیس ۲۰۰ روز قبل از درگذشت استاد در معاونت فرهنگی و طراحی شهری سازمان زیباسازی تصویب شد و سازمان زیباسازی در نظر داشت سردیس را در زمان حیاتشان رونمایی کند اما تقدیر به گونه‌ای رقم خورد که پهن از درگذشت استاد این سردیس در خانه نیما

پایگاه شعر و ادب فارسی، رونمایی شد. جای حسن حسینی، شاعر انقلابی در آثار حجمی شهر تهران خالی بود که سردیس این شاعر معاصر توسط استاد یوزباشی از هنرمندان انقلابی و برتر

مجسمه‌سازی کشور ساخته شد.

شعریکی از جبهه‌های پیشرو است

محمدامین توکلی‌زاده
معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری تهران

هم کشور و هم تهران از شعر و شاعری غنی هستند و همیشه بزرگان در عرصه فرهنگ و هنر حضور داشته و به پیشبرد اهداف انقلاب کمک می‌کنند. از این رو یکی از جبهه‌های پیشرو شعر است.

ارح نهادن به شعرا و شعرهایشان

محمد رسولی، شاعر

پویش شهر شعر اتفاق وزین و هنری از شهرداری تهران است و مردم هنگام گذر در شهر با دیدن و خواندن اشعار لذت می‌برند. همچنین ابیات انتخاب شده آثاری هستند که مردم بتوانند با آن ارتباط برقرار و حفظ و برای دیگران ارسال کنند. این پویش ارج و قربی برای شعرا و شعر آنها و احترام به جریان ادبیات است.

ناصر فیض، شاعر و طنزپرداز

پویش «شهر شعر» ایده خوبی است؛ هرچند باید زودتر انجام می‌شد. توجه دادن عامه مردم به فرهنگ، زبان و شعر فارسی که بخشی از هویت ایرانی‌هاست، اهمیت دارد. البته برای دیده‌شدن این اتفاق نیاز به آسار باید در شهرهای کشور قرار گیرد و همه نقاطی انجام شود که مخاطب درک درستی از اشعار داشته باشد.

علی محمد مودب، شاعر
شعر مهم‌ترین رکن فرهنگ ایران است و اقدام سازمان زیباسازی در آکران پویش «شهر شعر» و بازسازی خانه نیما پوشش این پیام را می‌دهد که شعر در معرض دید شهروندان قرار گیرد. امیدواریم این اتفاق مبارک الگوی دیگر شهرهای کشور قرار گیرد و همه شهرها رنگ شعر بگیرند.

محمود حبیبی‌کسبی، شاعر
بسیاری از اخبار و روایت‌های تاریخی در روزگاران گذشته به زبان شعر ماندگار شده و انتقال یافته‌اند. بنابراین پرداختن به چنین رویدادها و اقداماتی در سطح شهر اتفاق بسیار ناظر و جذابی است که رنگ و بوی شهر را تغییر می‌دهد و مهم‌ترین اثر آن بازگشت شعر میان مردم است.

